

SEAD IVAN MUHAMEDAGIĆ

(11. LISTOPADA 1954. – 4. KOLOVOZA 2021.)

Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. (Lk 10, 21)

Upravo su mi te Kristove riječi iz evanđelja dolazile u misli svaki put kad bih ugledala dragoga Seada. Osjećala sam postidjenost, poniznost, nedostatnost i nedostojnost razgovarati s njim jer nije bilo teme i sadržaja koji nije poznao ili o kojem nije znao i imao mišljenje. No uvijek je bio spreman pomoći, i to najbolje što je znao i umio. Kao sudski tumač za njemački jezik i sestri i meni priredio je dokumente za nastavak studija u Njemačkoj i brojne druge dokumente.

Ovih dana svi otkrivamo da nismo imali pojma na koliko je područja istovremeno djelovao i koliko je bio cijenjen i poštovan.

Zadivljujuće je bilo njegovo znanje o glazbi i glazbenicima, što se posebno vidjelo u popratnim tekstovima, programskim letcima koncerata ansambla »Collegium pro musica sacra« i prigodnim monografijama toga ansambla, kao i u brojnim drugim tekstovima, specijaliziranim glazbenim radijskim emisijama, razgovorima.

Mislim da sam ga posljednji put vidjela na sprovodu i misi upravo za pok. s.

Imakulatu Malinku, preko koje sam ga susrela i upoznala. Dopisivali smo se posljednji put prije mjesec dana, Seadovom inicijativom; čestitkom, kada sam mu opet predložila održavanje seminara za studente Muzičke akademije o njemačkim pjesnicima i skladateljima.

»Collegium pro musica sacra« na specifičan je i višestruk način obilježio upravo Sead. Vođen Božjom providnošću, vjerojatno nije ni slutio da će ga, zakinuvši ga za osjet vida, upravo osjet sluha dovesti do Gospodina.

To i sam Sead svjedoči: »Za Collegium pro musica sacra čuo sam po prvi put u svibnju 1975. godine. To je bio jedan koncert što ga je Kolegij održao u crkvi sv. Katarine. Kasnije sam opet u kolovozu iste godine na dan Velike Gospe slušao na austrijskom radiju jednu misu i – gle iznenađenja kad su rekli: 'Kao ordinarijumu slušat ćete Misu simplex od Vidakovića u izvedbi Collegiuma pro musica sacra iz Zagreba pod upravom s. Imakulate Malinke'. Ta misa je bila izravno prenošena na radiju, a davala se u bečkoj Franziskanerkirche, Innerstadt. I tada sam došao nekako podsvjesno na ideju da bih se i ja javio tom ansamblu. Sada se postavlja pitanje kako će taj ansambl mene primiti, budući da ja tada još nisam bio kršten... početkom 9. mjeseca malo sam se propitivao među ljudima koje sam poznao, za koje sam znao da idu u crkvu... jednog utorka potkraj rujna, mislim da je to bio 27. ili 28. rujna 1975... I s. Imakulata me primila, kratko sa mnom porazgovarala, malo me preispitala, sluh i glas. I ja sam odmah počeo učiti. Sjećam se dobro Haydnove Salve Regina,

moteta za mješoviti zbor i gudački kvartet... Spremala se turneja, tzv. slavonska, i ja sam imao prilike za mjesec dana naučiti sav repertoar. Išli smo u Vinkovce, Đakovo i Osijek... To su bili moji prvi nastupi...»¹

Sead je kršten u uskrstnoj noći 1976. u kapeli sestara Naše Gospe u Zagrebu. Krstio ga je tadašnji duhovnik kolegija vlč. dr. Josip Ladika, a krsni kum bio je Mato Balić, Seadov kolega sa studija germanistike. Krsno ime Ivan uzeo je prema evanđelistu Ivanu i njegovim riječima iz Proslova u kojem piše da »Boga nitko nikada ne vidje«.

Kako svjedoči s. Cecilija, umjetnička voditeljica »Collegiuma«, »Collegium našem Seadu Ivanu duguje veliku zahvalnost. S nama je pjevao, slavio Gospodina, s nama je bio kad je bilo teško. Od kardinala Franje Kuharića primio je počasnu diplomu kao zaslužni član CPMS-a, 1988. Uvijek je sve stvari i probleme gledao s pozitivne strane. Bio je koncentriran na ono što radi i s njim nije bilo nikakvih problema pri učenju u njegovoj basovskoj dionici. Pomagao je drugim pjevačima pjevačke dionice, no posebno je pomagao pjevačima koji su studirali jezike. Jednom riječju, bio je pamet, naše pero, duša i srce 'Collegiuma'. Kad je nešto trebalo napisati, izreći, usmjeriti, 'popraviti krivu Drinu', bio je prvi i njegova je riječ imala snagu. Bio je pravi vjernik, molitelj.«

Sead Ivan Muhamedagić posvjedočio je o značenju »Collegiuma« u svojem životu:

»Practiciranjem Bogopjeva u zajedništvu što se zove 'Collegium' svaki se pojedinac koji u tome sudjeluje obnavlja u svojoj ljudskosti. Ta obnoviteljska snaga djeluje formativno, Bogopjev poput slapa žubori i tim žuborom nalazi put do srca koje je po definiciji središte našega bića.

Iz njega se taj prštavi slavopoj širi ne samo tobom i mnome, nego ide sve dalje, zavirujući i u duše onih za koje nikad ne bismo pomislili da ih nešto takvo uopće može taknuti. Taj formativni Bogopjev najprije naviješta temeljne istine vjere, a u svom daljnjem djelovanju kadar je preoblikovati čovjeka do te mjere da on, ti, ona i svi mi postanemo homo novus koji skupa s psalmistom iz petnih žila kliče hvalbenicu Bogu Stvoritelju kojoj u krlu 'Collegiuma' nisu mogli odoljeti čak ni oni koji su njegov prag prekoračili kao ateisti ili vjerski indiferentni zaljubljenici u duhovnu glazbu.

'Collegium pro musica sacra' godinama je tvorio okvir moga ljudskog i duhovnog sazrijevanja. Glazbeni ansambl ubrzo je prerastao u dinamičnu zajednicu u kojoj sam imao širok spektar mogućnosti muziciranja, učenja, duhovnog rasta, druženja s dobrim ljudima i razmjene temeljnih ljudskih i kršćanskih vrednota. 'Collegium' je za me istodobno bio zahtjevno učilište i topla oaza za onu vrstu opuštanja koja osobito pospješuje obnavljanje iskonske ljudskosti što se povratnom duhovnom spregom nadahnjuje živo svjedočenim evanđeoskim duhom sakralne glazbe koja mu punih četrdeset godina podaruje nepatvoren smisao postojanja. Pečat što mi ga je 'Collegium' nenametljivo utisnuo u skrovitost nutrine neizbrisiv je znak trajne Božje prisutnosti na mome životnom putu. Ta dragocjena spoznaja svagda me potiče na sve dublju zahvalnost koju dugujem mnogim dragim osobama što su me unutar ovog ansambla raznoliko obogaćivale svojom iskrenom dobrotom. Svima vam od srca hvala u Kristu Isusu!«

A tebe, Seade, neka obasja radost susreta, osmijeha, pjeva i pogleda tvojih očiju u oči i lice Gospodnje!

¹ Kronika u elektroničkom obliku u arhivu CPMS-a.

Sead Ivan Muhamedagić preminuo je u srijedu 4. kolovoza u 67. godini. Rođen je 11. listopada 1954. na Skokovima kraj Cazina u Bosni i Hercegovini. Školovao se u Sarajevu, a od 1969. u Zagrebu, u kojem je diplomirao germanistiku i jugoslavistiku. Djelovao je kao samostalni umjetnik, književnik i prevoditelj. Najviše je prijevoda objavio iz austrijske književnosti, osobito austrijskih dramskih autora, te je bio cijenjen kao vrhunski prevoditelj s njemačkoga jezika i član Društva hrvatskih književnih prevoditelja, od kojega je 1996. primio i godišnju nagradu. Prevodio je liriku, uglazbljenu poeziju, esejistiku, književno-znanstvenu te muzikološku i pedagoškijsku literaturu. Poeziju hrvatskih pjesnika i književnoteorijske tekstove prevodio je na njemački. Pisao je publicistiku i pjesme poput zbirke *Slijepčev vir* te

Pop i pop. Bio je član Društva hrvatskih književnika. Održao je niz predavanja sudjelujući na brojnim znanstvenim, stručnim i književnim skupovima, simpozijima i susretima u Hrvatskoj i inozemstvu.

Bio je dugogodišnji suradnik Glasa Koncila, Radija Marije i urednik emisije »Prostranstva riječi«. Uređivao je časopis *Glas slijepih*, a za pastoralni listić župe Presvetoga Srca Isusova u Palmotićevoj, kojoj je od 1984. i pripadao, pisao je »Laičke kolumnice, Manje je više«. Kad ih je nakon punih sedam godina prestao pisati, oprostio se s čitateljima stihovima pjesme *Ribar* međimurskoga pjesnika Vinka Kosa (stradaloga na Križnom putu 1945.).

Sprovodne obrede predvodio je pater Ivan Matić na groblju Markovo polje 10. kolovoza 2021., a misa zadušnica slavila se u dvorani/crkvi u Palmotićevoj. Članovi Seadove obitelji te brojni prijatelji i kolege od njega su se oprostili biranim riječima, a bivši i sadašnji pjevači ansambla »Collegium pro musica sacra« okupili su se pjevajući mu *Requiem*, pod ravnanjem s. Cecilije Pleša i uz orguljsku pratnju Božidara Ljubenka.

Eva Kirchmayer Bilić

MODALITETI GREGORIJANSKIH NAPJEVA

Knjiga tiskana 2019. godine u izdanju Sveučilišta u Zagrebu i Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Zagrebu. Donosi povijesni pregled i interpretacijske mogućnosti modaliteta gregorijanskih napjeva. Knjiga se može nabaviti na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, Vlaška 38, Zagreb.